

[Lütken.]

oprydning i fradragene, og at man på længere sigt ønsker at udvide beskatningsgrundlaget snarere end at indskrænke det.

Som led i en økonomisk politik er der, så vidt jeg kan se, tale om en lovgivning af rent midlertidig karakter, og på det punkt minder den jo meget om importafgiftslovgivningen. SF ville finde det ønskeligt, om der fra regeringens side blev taget forholdsregler, der på længere sigt og mere dybtgående greb ind i de strukturelle forhold, der stærkt medvirker til den uligevægt, der er i landets økonomi.

SF må se det her foreliggende forslag ud fra nogenlunde samme synspunkt, som vi anlagde over for den midlertidige importafgift. Der er tale om en hurtigt virkende påvirkning af det økonomiske liv, som har en del gavnlige virkninger — i dette tilfælde i særdeleshed på beskæftigelsen — virkninger, som vel er ønskelige, men som medfører — det kan ikke skjules — en lang række ulemper. Vi anser altså denne lovgivning som et led i den ambulanceudrykning, der har været nødvendig efter VKR-tidens fejlede økonomiske politik. Vi kan tilsige en saglig behandling i udvalget ud fra de her anførte betragtninger.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg har opfattet ordførernes udtalelser på den måde, at der fra samtlige partiers side reelt er givet tilslutning til lovforslaget, til en saglig behandling af det i udvalget, og det siger jeg tak for.

Der er taget visse forbehold, forskellige fra de forskellige sider, men jeg kan da tilsige min medvirken til, at vi i udvalget får drøftet disse forskellige problemer. Jeg vil gerne takke hr. Erling Olsen for hans redegørelse vedrørende sammenhængen mellem importafgiften og det, der her foreslås. Jeg er helt enig i de betragtninger, og det kan også være svar til hr. Stetter på det punkt.

Det, det drejer sig om, er at gennemføre et specielt incitament til at få investeringerne i gang særlig på maskinområdet, fordi vi dels skal have produktion og beskæftigelse i gang i 1972 og ikke kan vente, til den internationale konjunkturforbedring medfører en sådan stigning i produktion og beskæftigelse, dels fordi vi ønsker, at grundlaget for vores produktion, altså i særdeleshed

maskinparken, skal udvides og forbedres.

Hele dette forslag er altså positivt over for erhvervslivet og vil — tror jeg i hvert fald — blive modtaget meget velvilligt af erhvervslivet.

Jeg er glad for hr. Erling Olsens bemærkninger om provenutabet. Det er rigtigt — og det burde måske have været anført i fremsættelsestalen eller i bemærkningerne — at man kan formentlig ikke regne med et provenutab af den nævnte størrelse, idet man må anse det for sandsynligt, at man får et forøget skattegrundlag og en øget produktion. Alene det, at man kan få flere i arbejde, vil jo i sig selv give en besparelse også på udgifterne ud over den forøgelse, der sker af skattegrundlaget, nemlig i form af sparet arbejdsløshedsunderstøttelse.

Hr. Stetter gav for så vidt tilslutning, men var inde på tanker om, at dette investeringsfradrag skulle gøres mere permanent. Jeg forstod det sådan, at det blev knyttet noget sammen med de tanker, der har været fremsat omkring spørgsmålet om inflationen og behovet for, at afskrivningsgrundlaget kunne udvides under hensyn til, at inflationen i sig selv udhuler dette grundlag. Nu er det jo ikke noget nyt, det er en ældgammel diskussion, og den kan findes i alle lærebøger om skatter og afskrivninger. Man har vel i sin tid valgt en ret høj saldoafskrivningsprocent for i nogen grad at tilgodese dette. Jeg ved godt, at det kommer an på værdien af de nedskrevne maskiner osv., og hvor hurtigt det går, om man ved en høj afskrivningsprocent faktisk kan dække sig ind over for en prisstigning, men at det sker i et vist omfang, er der vel ingen tvivl om. Men jeg erkender da, at der er et problem her, det erkender vel alle, der har haft med afskrivningsproblemerne at gøre. Det spørgsmål blev rejst, om man skal gå over til afskrivninger efter ny anskaffelsespris. Det har man altså hidtil taget afstand fra, fordi det indebærer en række problemer beregningsmæssigt og på anden måde, og det er også nærmest min indstilling, at man ikke bør gå den vej. Men jeg vil da gerne give udtryk for, at den tekniske udvikling på en del områder har medført en hurtigere teknisk-økonomisk forældelse end den, man regnede med, da man fastsatte en saldoafskrivning på de 30 pct. Der kan vist ikke være tvivl om, at sådan er situationen